

Čís. 6355.

Není závady, by do seznamu kandidátů advokacie nebyl zapsán profesor obchodní akademie, má-li možnost, věnovati se dostatečně advokátní praxi.

(Rozh. ze dne 12. října 1926, R I 805/26.)

V ý b o r a d v o k á t n í k o m o r y v P r a z e nevyhověl žádosti profesora JUC. Oskara H-a o zápis do seznamu kandidátů advokacie. V r c h n í z e m s k ý s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Napadené usnesení zamítlo žádost prof. JUC. Oskara H-a podstatně z toho důvodu, že žadatel nemůže se po 7 hodin denních věnovati praxi advokátní. Vrchní zemský soud sdílí tento zamítací důvod a dodává, vzhledem k vývodům odvolání ještě toto: Dle §u 1 písm. e) a §u 5 (2) zákona ze dne 31. ledna 1922, čís. 40 sb. z. a n. vyžaduje se k vykonávání advokacie, by žadatel o zápis do seznamu advokátů byl prakticky zaměstnán v právní službě u advokáta po dobu v zákoně ustanovenou, t. j. nejméně pětiletou. Pojem zákonně ustanovené doby vyjadřuje právě, že nutno, by ono praktické zaměstnání vyčerpalo neztenčeně dobu zákonem vyčtenou. Napadeným usnesením jest zvláště vysloveno, že z důvodů tam uvedených žadatel nemůže po 7 hodin denních věnovati se praxi advokátní. Podle poznámky čís. 3 k položce 14 vl. nař. ze dne 3. května 1923, čís. 95 sb. z. a n. pokládá se za pracovní dobu doba od 8 hodin do 17 hodin. Když tedy odvolatel poukazuje na to, že je možno 3 hodiny učební denně umístiti, tak na př. v hodiny polední, že by žadatel mohl se dopoledne i odpoledne po odpřednášení svých hodin věnovati až do večera opět advokacii, nebylo by tím vyhověno zákonnému předpisu o výhradné době praktického zaměstnání v právní službě, t. j. v čas pravidelné pracovní doby advokátní, jejíž stanovení souvisí též s pravidelnou dobou, kdy zastoupení právními zástupci s ohledem též na úřední hodiny veřejných úřadů pravidelně se vykonává. Kromě toho však padá dále na váhu i to, že zaneprázdnění kandidátů advokacie často zasahuje i mimo čas pracovní doby, jak tomu nasvědčuje i ustanovení položky 14 lit. e) bb) advok. tarifu.

N e j v ý š š í s o u d vyhověl odvolání, zrušil usnesení vrchního zemského soudu jakož i usnesení výboru advokátní komory a tomuto uložil, by, doplně řádně řízení, znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Dlužno přihlížeti k věci a zkoumati beze všech formalistických zřetelů, zdali kandidátu jeho profesorské zaměstnání v projednávaném případě umožňuje, by se v denních hodinách, které se pokládají v občanských zaměstnáních za pracovní, vycvičil v advokátní praxi tak, jak to zákon rozumně předpokládá, to jest, zda zbude mu k tomu po absolvování jeho povinností profesorských ještě ve zmíněných pracovních hodinách tolik času. Rozumné pojetí věci nedopouští, by se kandidátu bránilo advokátní

praxe nabýti a příslušné kvalifikace dosíci, je-li zřejmo, že mu nejde o obejití zákona a obloudění rozhodujících úřadů, nýbrž že hodlá se praxi té věnovati vážně a že to jest přes ono jeho jiné zaměstnání dobře možno. Učitelství úřad nespadá pod zaměstnání dle §u 2 písm. e) zákona ze dne 31. ledna 1922, čís. 40 sb. z. a n. (novela k advokátnímu řádu), dříve dle §u 20 adv. řádu s advokátní praxí inkompatibilní, naopak jest v §u 2 písm. c) téhož zákona prohlášen slučitelným a to každý (i státní) a nemůže tedy býti na úkor ani praxi advokátního kandidáta. Tvrditi však předem, že kandidát při zastávání úřadu učitelstvího nemůže se věnovati praxi advokátní tak, jak to řádný výcvik v dobře pojatém duchu zákona vyžaduje, není možno, nýbrž třeba vyšetřiti napřed řádně všechny okolnosti případu a pak teprv uvažovati, zdali při vážné snaze kandidáta to možno jest, aniž by se na síly jeho kladly zvláštní požadavky. K tomu jen doložiti dlužno, že tu vše záleží právě jen na slušné a rozumné úvaze, neboť apodiktické jistoty řádného výcviku není předem ani u kandidáta, jenž žádného jiného zaměstnání na sobě nemá a tudíž cele a plně jen právní službě věnovati se může, protože právě i ten snad se jí věnuje jen nedbale a promarní neužitečně třeba mnohem více času, než co ho jiný, na př. právě stěžovatel věnuje na své zaměstnání druhotné, a přece se nikdy nevyšetřuje píle, s jakou se kandidát praxi oddal, ač by se to díti musilo, kdyby nějaké bezpečné objektivní měřítko pro to vůbec bylo. Otázka ta spíše se vyřizuje potom advokátní zkouškou, jejíž věcí jest, přesvědčiti se o dostatečné praktické vyškolenosti kandidáta a jež každou ledabylost pomstí. Jde tedy jen o to, zda kandidát (stěžovatel) možnost věnovati se dostatečně advokátní praxi jen nepředstírá a mají-li se tedy věci tak, že, pakli to vážně obmýšlí, je mu to také dobře možno, a v tom ohledu dlužno vyšetřiti, jak má upraveny učitelské hodiny, neboť ředitelství jeho ústavu potvrdilo, že není povinen k více než 17 hodinám týdně, takže na den vypadají průměrně 3 hodiny, a prohlásilo, že možno rozvrh hodin upravit tak, aby mohl i koncipientské povinnosti zastávati. Nutno tedy dotázati se ředitelství ústavu, ve kterých hodinách denních každého dne v týdnu kandidát dle rozvrhu vyučuje, a potom teprve bude možno utvořiti si úsudek, může-li vedle toho vykonávati praxi kandidáta advokacie tak, jak řádný výcvik podle úmyslu zákona vyžaduje.

Čís. 6356.

Třebas rekurs neobsahoval všech údajů, předepsaných pro přípravné spisy §em 75 čís. 1 c. ř. s. a neoznačoval přesně napadeného rozhodnutí, nelze ho přece odmítnouti.

Na tom, kdo navrhuje exekuci zabavením a příkázáním k vybrání pohledávky dlužníka proti eráru na vrácení přeplacené dávky z majetku, jest, by prokázal, že pohledávka jest likvidní a že byla poukázána k výplatě.

(Rozh. ze dne 12. října 1926, R I 818/26.)